

RANSKA

Vaatekauppa, Nantes

5.-30.5.2014

Keski-Pohjanmaan ammattiopiston liiketalouden opiskelija

Olin Nantesissa, Ranskassa neljän viikon ajan työssäoppimassa. Työpaikkani oli Ranskan suurin erään ketjun vaatekauppa ja siellä myytiin lähinnä farkkuja, mutta myös kaikkea muuta kengistä aurinkolaseihin. Asuin ranskalaisen perheen luona, noin tunnin matkan päästä työpaikastani. Nantes oli suuri ja kaunis kaupunki, jossa on paljon nähtävää. Olen iloinen että päädyin juurikin tähän kaupunkiin työssäoppimaan.

Vaikka ranskalaiset eivät puhuneetkaan hyvin englantia, pärjäsi siellä kuitenkin hyvin englannilla ja tärkeintä oli, ettei hermostunut vaikka, emme aina ymmärtäneetkään toisiamme. Ruumiinkielellä ja Google translaterilla pärjäsi aika pitkälle. Kieltä tuli kuitenkin opittua vähän, ja olisi mahtavaa alkaa opiskella Ranskaa!

Työmatka taittui bussin ja ratikan avulla, ja vaikka työmatka olikin aika pitkä, meni se aina nopeasti, koska ratikka ajoi kaupungin läpi ja matkalla oli paljon nähtävää. Työtehtäviini kuului tavaran vastaanottaminen, tarkistus ja valmistelu myymälää/varastoa varten, asiakaspalvelu (niin hyvin kun sitä pystyin tehdä olemattomalla Ranskan kielen taidollani) ja yleinen myymälän puhtaanapito. Työni oli aika rankkaa ja välillä meinasin hukkaa työn määrään, mutta mahtavien työkavereitteni ansiosta en olisi parempaa työpaikkaa voinut saada. Kyseiselle kaupalle tämä oli ensimmäinen kerta kun he ottivat ulkomailta harjoittelijan, mutta kaikki olivat tyytyväisiä päätökseen ottaa minut, koska saivat hieman vaihtelua ja paransivat englantiaan.

Huomasin, että ranskalaisessa kulttuurissa pomo oli todellakin työntekijöitä yläpuolella, ja he käskyttivät alaisiaan enemmän kuin Suomessa. Pomon läsnä ollessa käyttäytyttiin aivan eri lailla, kuin silloin, kun pomo ei ollut paikalla.

Työpäivä loppui klo 18.00 ja halusimme lähes joka päivä mennä kaupunkiin töiden jälkeen, perheet olivat meistä ensin aika huolissaan, vaikkamme olleetkaan myöhään ulkona. Mutta pian ainakin minun perheeni tottui siihen, että kun meille on annettu tämä huikea mahdollisuus, niin nautimme joka hetkestä ja teemme mahdollisimman paljon, ja antoi meidän olla myöhempään ulkona huolestumatta. Muutkin perheenjäsenet viettivät paljon aikaa poissa kotoa, joko kaupungilla tai töissä, ja menimme kaikki aika myöhään joka päivä kotiin ja söimme illallisen noin klo 21.00. Ranskalaiset söivät muutenkin eri aikoihin, kun olin tottunut Suomessa syömään; aamupalalla jotain pientä, iso lounas ja iso illallinen. Välipaloja ei juuri syöty ja joka aterialla syötiin aina jälkiruoka ja yleensä myös alkuruoka.

Ne neljä viikkoa jotka sain viettää Ranskassa, olivat jotain niin sanoinkuvaamatonta. Kaikki ne uudet ystävät töissä joiden kanssa nauroin vedet silmissä, ne pitkät matkat ratikassa kun ihmettelin, miten olenkin päässyt tänne, kävelyt hieman hämärtyvillä mukulakivikaduilla, uiminen Atlantin valtameressä, lämmin tuuli kasvoilla ja ne katkeransuloiset hyvästit. Kaikki hetket niin täydellisiä omalla tavallaan. Ehkä tärkein asia mitä siellä opin, oli että selviän toisella puolella maapalloa yksinkin, ja hyvin selviänkin. Kun kaikki meni huonosti, ja koti-ikävä piinasi, nousin silti sängystä ehkä maailman onnellisimpana tyttönä.

En pysty sanomaan muuta kun kiitos, kiitos näistä huikeista viikoista, kiitos kaikesta!